

خوځندنه وای کتبی (هزی بیر کردنه وه) ی پټا سه عید . جه وده ت سټ فی

دوای ئه وهی که چند لایه هیه کم خوځنده وه له کتبی (هزی بیر
کردنه وه)، ههستم کرد به دووباره گهانه وهی زهردهشت بټو کوردان
بټ بانگهشی ههنگاونان بهرو مرټی باټا. بهټام با جار ئه وه تان
بټ باس بکه که من چټن پټا سه عیدم ناسی.

تا دوو ساټ بهر له ئټستا پټا سه عیدم نه ده ناسی. ته نها چند
ئارتیکل کی ئه و پیاوهم خوځنده وه له سایته کوردیه کان. بهټام به
ټټکه وت ههردوو کمان خټمان له گروپ کی واتسای نزیکه ی 80 که سی دا
دزیه وه که هاوټیه کمان بټ گفتوگ کردن و اټا گټینه وه له دزی
کورد درووستی کردبوو. له و گروپه دا من پرسیار کم کرد که بریتی
بوو له : ئایا له مه ودوا کورد ده بټ چ شت کی جیاواز بکات بټ ئه وهی
له خه باتی ئاینده مان سه رکه وتوو بین؟ وهټام کی، به بټ چوونی من، زټر
خټرا له لایه ن یه کټ له هاوټیانی گروپه که که ناوی پټا سه عید بوو
هات که بریتی بوو له : (ئه گهر ئیراده مان هه بټا! ئیراده!). منیش
له و وهټامه خټرایه زټر په ست بووم. چونکه، به بټ چوونی من، ئټمه
دهم که گوټمان له وشه ی ئیراده بووه. دوای ئه وه کورد ئیراده ی
سه رکه وتنی هیه و سه دان قوربانیشی بټ داوه. بهټام پرسیاره که ی من
ئه وه بوو که ئایا چ شت کی جیاواز ده بټ بکه ین جگه له ئیراده؟ ئیتر
له یه ک تټنه گه یشنه کی وا رووی دا که من دټم له و براده ره ی که
نه مده ناسی خه ریک بووبشک. بټیه بټ یه که مجا په یوه ندیم له گه دا
به ست به ته له فټن و هه وټم دا هټکاری دټ ئټشیه کم تټبگم. هه بټ ته
به بټ چوونی خټم وام لټک ده دایه وه که ئه و پیاوهم هر له خټیه وه و
به بټ بیر کردنه وه و تټگه یشتن له ناوهرټک و ئامانجی پرسیاره که ی من
وهټام کی زټر خټرای داومه ته وه که ئیتر مه جالی بیر کردنه وه ی
نه هټشت بټ هاوټیانی تر که وهټامی پرسیاره که ی من بده نه وه. ئیتر که
به ته له فټن قسه مان به یه که وه کرد و گوټم بټی شل کرد، تټگه یشتم من
چهنده به هه له و له و پیاوهم تټگه یشتووم. بټم ده رکه وت که من وا
خه ریکه له لایه که وه له گه که سایه تیه کی ټټشنبیر و ده رووناس کی
باټا و شاره زا له فه لسه فه و له تیټریه کټمه ناسیه کان، له لایه لی
تره وه که سایه تیه کی ناسک و به بټز و له سه رخټ و گوټگر و موته وازیع
له په یوه ندی دام. ئیتر دوای ئه وه زانیم که چهن دان کتټب و ټټمان و

[illegible]

ئەمما لە خوڤندنهوهی یهكێك له كتبهكانی كاك پاپا سهعید تهواو بووم، كه بریتیه له (هژی بیر كردنهوه). ئەو كتبه به كار گوستاف یوونگی ی به بیر هنامهوه كه چان هموو ژیا نی خای تهرخان كرد بگه ان بهدوای خایان خود یان من، پاپاش وهكو و و دوانه دهگهیت به دوای خای دا و وهكو دهرووشك له هموو دهركاکی سپیریتوال و فلهسهفه و دهروونا سی و كمه ناسی و نور ساینس و هتد ده دات و به دوای وهامی پرسیارك، تهنها يهك پرسیار دا دهگهیت، كه بریتیه له (من كم؟).

بەر له هه موو شتێك، ده بـ [] دان به وه دا بنـ []م كه فیدباک یاخود نووسینی []ایهك له سه ر ئهو كتـ []به کار []کی ئاسان نیه، ههروهكو خو []ندنه وهی ئهو كتـ []به کار []کی ئاسان نیه. چونكه ههروهكو نووسهر خـ []ی به ته له فـ []ن پـ []ی گوتم: (من بـ [] نووسین ده نووسم نهك بـ [] خو []نه ر. بـ []یه من چـ []ن بیر ده كه مه وه ئاواش ده نووسم. دواى ئه وه ده [] []: من به دواى بیر كردنه وهی خـ []م كه وتوو م نه وهك دواى خو []نه ر)!!!!

په به‌دوای بیر کردنه‌وه دا و بووه. بیه سه‌خته ب من که
بتوانم بچمه ن و جیهانی ئه و به ته‌وازوعه‌وه شت ب بنووسم له سه‌ر
کت ب که شه‌ونخوونی و ماندوو بوون کی زری پیه‌وه دیاره. کت ب که
په له کانی ته‌سک و تاریک و کون و قوژبنی شه‌وه‌زه‌نگی قووایی
ناخ و ده‌ده‌روونی پیه‌سه‌عید؛ که‌سک که ده‌گه‌ت به گه‌یشتن به
ئاستی مرقی با!

به استی کم کتبی کوردیم خوځند تهوه که به قه د ئو کتبه چ و
پ ب و سوودی وهرگرتب ل و هه موو سهرچاوانه، نهک تهنها له یهک
گشهنیگاوه. ئو کتبه هه و ی داوه له دهرگای ه ز و توانای
بسنووری بیر کردنه و ی مر ف بدات ب هه نگا و نان بهره و جیهانی
تاریکی تا. پ س سعید وه کو دهر و ونشیکه ره وه یهک نه ها تووه کار
ئاسا پیمان ب بکات و او ژمان بکات تهنها له دهر وازه ی دهر و وناسی

و بـچوونه کانی فرـید و ژان پیاژ و کارـر جهر و ئـریکسـن سهیری
 بابه ته کان بکات. بهـکو ههـوـی زـری داوه و زهـحه تی زـری کـشاوه که
 دـسـاز بـت بـ که راکتهری ئاـزی بابا ته که که که سایه تی و کاراکتهری
 تاکی مرـقه. بـیه ها تووه سوودی له لـکـکـینهـوه زانسته کانی تریش
 وهـرگرتـووه وهـکو بـچوون و بنهـماکانی فهـلسه فی و کـماـناسی و
 کولتووری و سیاسی و ئابووری و نـورـلـگی و هتد. ههـبه ته ئهـوه
 بهـاستی جـگهـی وهـستان و پرسیار کردنه که نووسهر بـ ئهـوه ی بتوانـ
 خـی له بابه ته که تـبـگات، چهـنده زهـحه تی کـشاوه و چاند کاتی بهـسر
 بردووه بهـ خوـندنهـوه ی چـ و بهـ زهـینانه ی دهیان کتـب و نووسرا و و
 لـکـکـینهـوه و جگا له ئـبسـرفـایشنی خودی خـیشی له ئـگهـی
 کاره کایه وه وهـکو دهروونشیکه ره وه لهـو نهـخـشـانه دهروونیه ی
 دانیمارک که کاری تـدا ده کات. ئینجا نووسهر ها تووه بهـشـوه یه کی
 ورد و پرـفیشـیـنالانه و ئهـکادیمیا نه سوود وهـرده گرـت له تیـریه کان
 بـ شیکردنه وه ی بیرکردنه وه وهـسـوکه وتی تاـک به گشتی و تاکی کورد
 به تایبه تی. ئهـوه ش ههـوـی کی زـر بوـرانه یه. چونکه نووسهر ته نها
 وهـکو ئـبسـرفـهر نه وه ستاوه و نه ی شته کانمان بـ بگوـزـته وه. بهـکو
 ها تووه دهست و پـیه کانی خـی خستـته نـو قوـی کی خهـسته وه و
 ههـوـستـکی هـخـنه گرانه وهـرده گر و ههـست به وه ده که یین که چهـند
 پـؤـا سه عید تاـک و کـمه و نیشتمانی خـی خـش ده و و بـی ده سووتـ و
 ههـو ده دات که تاکی کورد له کـت و به ندی بـ ماوه یی ههـستکردن به
 بچووی و که متر له وانی تر و نه مانی هیوا بهـ سهر به خـی کوردستان
 زگار بکات و وهـکو ئه وه ی زهـرده شت دووباره گهـابـته وه خـی ده کات
 به مـم بـ ووناـک کردنه وه ی گـگا تاریکه کان بـ تاکی کورد که چـن
 ببن به مرـقی باـا. ئهـو مرـقه ی که به بـچوونی نیچه بهـرپرسیارـتی
 فهوزا و بـسهر و بـی ناوه وه ی خـی ده گرـته ئهـستی خـی و به بـ ئه وه ی
 بیانشارـته وه جله وی ئهـسپی لایه نه تاریکه کانی دهروونی خـی ده گرـته
 دهست، وه ئهـو کاته دهـبـ به مرـقی باـا که توانی لایه نه دژ
 به یه که کانی ناوه وه ی خودی خـی کـنترـ بکات و خـی هاوسه نگیان بـ
 بدـزـته وه.

پـا سه عید ههـو ده دات له گهـ خـیدا بمانبات بـ سهـفر کی هات و
 نه هاتی نـو پـسـه ی گهـان به دوای خـدا، یان به دوای خود، بـ گه یشتن
 به خود و به تاکه کانی دهرووبهر و به کـمه. داوه تمان ده کات
 بـ ناو جه ههـننهـمـک که به بـ ئاگایانه و به بـ ئه وه ی ههـستی پـ بکه یین
 که خـمان له ناوی دا ده ژین! چونکه نووسهر پـی وایه و
 ده شیهـلمـنیت که ته نها به قبوـکردنمان به چوونه ناو ئهـو
 جه ههـننه مه و پـ خستنه ناویه وه ده توانین بگهـیـن به دوای (من)
 دا. چونکه ئهـنستـانسی (من) وون بووه و پـشاوه ته وه لهـژـر

پاڤه پښتۍ ته نستانسي (منی با) که بریتیه له پاڤه پښتۍ و چاوه وانی ناڤه شپاری دهسته جمع که کولتوری دهورو بهرو پوره وده و ته جروبه کانی تاك له منداڤیه وه په یکه ری دهروونی تاکیان وښه کړدوه. چونکه دښینه وهی (من) ووبه ووی ئاوښه ی خودی څمی استه قینه م ده کاته وه، ئو کاته، ته نها ئو کاته ښگم ښ ئازاد ده ښ که چند سهره داوښک بدښمه وه که له وانه یه بمبهن بهرو ناسینی خود، څ، من!

پؤا س عید، پشت ده به ستات به نیچه و کانت، ههروه کو زه رده شت بانگه ژمان ده کات که ویسته کانمان (ئیراده کانمان) یاسایه کی بنچینه بیان ښت، وهک پره نسیپ کی یونیف ښرسال، واته ویسته کانمان له قازانجی هه موو مرښ قایه تی دا بن.

به بروای من ئه گهر هه موو تاك کی کورد به زه ښه وه (هښی بیر کړدنه وه) بخوښنه وه ئه واهنگه جموج ښ کی دهروونی تیایان دا دروست ښت که ښته هښی بیر کړدنه وه یه کی جیاواز. بیر کړدنه وهی جیاوازیش بهرو ووشه و کرداری جیاوازمان ده بات.

من زښر سوپاسی کاک پښا س عید ده کم. چونکه له و باوه هدام توانی له ښگه ی ئو کتښه ی دا وهامی پرسپاره کم بداته وه که له جیهانه جهه ننه میه کی ناخم له جیاتی ئه وهی دڅښش بم به وهامه که، خه ریک بوو دووژمن کی وههمی ښ څم دروست بکه م و کاک پښا بکه م به هکار و سه به ب کاری نا هحه تیه کم. چونکه به استی څښښنه وه ژښر پرسپار کار کی سهخته. شه ښ کړدن له گه لایه نه دښ به یه که کانی قوواییه تاریکه کانی ناخی خودی څت زښر ئازایاتی و بوښری زیاتری ده و ښت له شه ښ کړدن له گه لایه دووژمن. بهام کتښی هښی بیر کړدنه وه سهره داوی چښتی شه کړدن و سهرکه وتن به سهر کت و به نده نا ئاگاییه کان ده داته ده ست خوښه ر. ئیتر تاك ئازاده له وهی که ده یه و ښ یان نایه و ئو شه ه بکات.

من وه کو شاره زایه کی پوره رده یی، پښنیاری ئه وه ده کم ښ وهزاره تی پوره رده ی هه رمی کوردستان که کتښی هښی بیر کړدنه وهی پښا س عید کاری له سهر بکر و ښت به سهر چاوه ی وانه ی پهره پښدانی که سی له قوتا بښه کانی سهره تایي و ناوه ندی و دواناوه ندی کوردستان ښ قوتا بیه کان و ههروه ها ښ مام ستایه کانیش. ئه گهر ئمه توی بیري جیاواز له کښلگای مښک و دهروونی منا هکانمان دا ښوښن، ئه واه به دښنیا ییه وه داهاتوویه کی جیاواز چاوه وانیان ده کات.

جهودهت سښفی

اوښکاری کښم ښایه تی و پوره رده یی

20.05.2023 ژنښف